

Arrest

nr. 196 445 van 12 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, op 13 juli 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 juni 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 februari 2016 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 15 juni 2016 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.”

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf.* J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*, in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254).

2.2. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorziet een procedure waarbij *“de in België verblijvende vreemdeling”* een machtiging tot verblijf om medische redenen kan aanvragen. Uit de bewoordingen van bovenstaande wetsbepaling blijkt duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan indienen.

Uit consultatie van het rijksregister blijkt dat er ten aanzien van verzoekers op 3 juni 2016 werd besloten tot de *“afvoering van ambtswege.”*

Artikel 39, § 7, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt: *“de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur (...) wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”*

Hierover ondervraagd ter terechtzitting, stelt de advocaat van de verzoekende partijen geen bewijs te kunnen leveren van het tegendeel.

Bij beschikking van 24 oktober 2017, waarbij de zaak ter terechtzitting van 22 november 2017 werd opgeroepen, werden de partijen verzocht, met toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet *“alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partijen die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidige beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt (...)”*. De Raad wijst er in dit verband ook op dat de partijen verplicht zijn hun medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe worden verzocht. Aangezien de ontvankelijkheid van de zaak in vraag wordt gesteld, dienen de partijen hieromtrent een duidelijk standpunt in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die hier uitsluitsel over kunnen geven (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). In voorliggende zaak blijven verzoekers op dit punt in gebreke.

Aldus wordt ter terechtzitting het vermoeden niet weerlegd dat verzoekers het grondgebied hebben verlaten en aldus uitvoering hebben gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

Aangezien de verzoekers thans blijken het land te hebben verlaten, kunnen zij in geen geval aanspraak maken op de procedure voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Nu de verzoekende partijen zich niet langer op het Belgische grondgebied bevinden, is een afgifte van een verblijfsmachtiging aan

de verzoekende partijen in België niet meer mogelijk (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898). Zij kunnen bijgevolg geen voordeel meer halen uit het door hen ingestelde beroep.

Bijgevolg ontberen verzoekers thans het wettelijk vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT